

Van Slooten protiv Holandije¹ (broj 45644/18), 15.4.2025.

Povreda člana 8. Ek

Podnositeljica predstavke je Nathanie Sugandhi Sumithra Van Slooten, državljanka Holandije.

Slučaj se odnosi na ukidanje roditeljskih prava gđe Van Slooten nad njenom kćerkom, koja je bila smještena u udomiteljsku porodicu.

Pozivajući se na čl. 6. (pravo na pošteno suđenje) i 8. (pravo na poštivanje privatnog i porodičnog života) Evropske konvencije gđa Van Slooten se posebno žali da je naloženo oduzimanje roditeljskih prava bez istrage njenih roditeljskih sposobnosti, da se ta odluka temeljila isključivo na tome da se njeno dijete dobro osjeća u svojoj udomiteljskoj porodici te da nije bilo pravičnog saslušanje pred nepristrasnim sudom.

Evropski sud je posebno utvrdio da su holandske vlasti odustale od ponovnog spajanja majke i njene kćerke u preranoj fazi, a da nisu adekvatno pokazali zašto njihovo ponovno spajanje ne bi bilo u najboljem interesu djeteta. Stoga nije uspio na odgovarajući način zaštititi porodični život gospođe van Slooten sa svojim djetetom.

Bădescu and Others v. Romania (br. 22198/18, 48856/18, i 57849/19), 15.4.2025. godine

Nema povrede člana 7. Ek

Podnosioci predstavke su Liliana Bădescu, Dumitrița Piciarcă i Veronica Cîrstoiu, državljanke Rumunije. Bile su sutkinje krivičnog odjeljenja Apelacionog suda u Bukureštu.

Predmet se odnosi na njihove navode o nepredvidljivosti krivičnog zakona nakon što su bile osuđene za krivično djelo zloupotrebe položaja.

Pozivajući se na član 7. Evropske konvencije (nema kazne bez zakona), podnositeljice predstavke se žale da su odredbe vezane za zloupotrebu položaja bile nejasne i nepredvidljive.

Kao i nacionalni sudovi, Evropski sud je primijetio da podnositeljice predstavke nisu bile krivično gonjene zbog donošenja sudske odluke, već zato što su usvojili određenu liniju ponašanja prije sastavljanja te odluke i što su nakon toga svjesno smislile pravno obrazloženje koje je bilo u suprotnosti sa zakonom u cilju donošenja unaprijed određene presude sa štetnim rezultatom. Nacionalne vlasti su stoga utvrdile da su podnositeljice predstavke krivo predstavile činjenice kako se načelo ne bis in idem ne bi moglo primijeniti na predmet koji im je iznesen.

Sud je pridao težinu analizi Visokog kasacionog suda prema kojoj svrha krivičnog istraživanja zloupotrebe položaja nije bila ispitivanje zakonitosti i osnovanosti odluke donesene na kraju postupka, što je uloga isključivo nadležnih nadzornih tijela predviđenih zakonom, već i identificirati, osim same odluke, ponašanje koje je predstavljalo povredu službene dužnosti i odgovaralo biću krivičnog djela, budući da bi takvo ponašanje moglo, u određenim slučajevima, utjecati na odluku koja će se donijeti. Dakle, nacionalni sudovi su razlikovali djelo koje je dovelo do krivične odgovornosti podnositeljica predstavki od donošenja odluke u dobroj vjeri.

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za sudsku dokumentaciju i edukaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.